

patrio super cilicia strati, omnipotenti Deo pro Regis incolumitate supplicabant, omnis autem Domus Regia planctibus & gemitibus personabat. Cum interim Rex ipse in excelso solario recubans, & deorsum respiciens, ac pronos prostratosque omnes cum fletibus prævirens, ne ipse quidem temperabat à lachrymis: Verum continuis quinque diebus ventris doloribus cruciatus, vitam violenter abruptit. Cæsares etiam Romani, omnes ferè morte tristi abrepti, Dii vocari gestiebant. De C. Julio Cæsare, testis Diodorus, *principio sue historiae*; Cajus Julius Cæsar, qui ob res gestas Deus appellatus est. De Augusto. Virgilius *Ecclog. 1.*

Deus nobis hac otia fecit &c.

De Tiberio Scribonius Largus, *præfation. ad. C. Iul. Callixtam*: Ut primum potuisti, non es passus cessare tuæ erga me pietatis officia, tradendo scripta mea medicinalia Deo nostro Cæsari; Tiberio scilicet sub quo vixit iterum, *cap. 166.* Nam in Italia Regionibus nusquam eam vidi herbam, (loquitur de trifolio acuto) nisi in Lunæ portu, cum Britanniam peteremus cum Deo nostro Cæsare. Domitianum verò ultra etiam sibi id nominis impiè arrogasse, auctor Suetonius est: Pari arrogantia, cum Procuratorum suorum nomine formalem dictaret epistolam sic cœpit: Dominus & Deus noster sic fieri jubet. Undè institutum posthac, ut ne scripto quidem ac sermone cujusquæ appellaretur aliter. Observavit id non intelligenter Martialis, qui multis locis non aliter nominat, *lib. 5. Epigrammat*: Edictum Domini Dei que nostri. Et de ejus statu à *lib. 9.* Postquam pulchra Dei Cæsaris ora geris. Et postea illo defuncto, ac designato jam Imperatore, Trajano, *lib. 10.*

Dicturus Dominum Deumq, non sum. &c.

Addatur Iohann. Filescacus, *de Idololatria politicâ per discurs.* Sanè vetustas nimium adulatorix est, quæ tam facilè Imperatores Divos finxit. Nec immeritò ea vanitas sanioribus displicuit. Aurelius quidem Victor. Paganus Historicus eius seculi, *lib. de Cæsaribus cap. 33.* liberè conquestus fuit, in cœlestium numerum referri quosdam Principes, ægrè exsequiis dignos: cum illud verum atque unicum decus pessimo cuiq; gratiâ tribueretur, demptū impiè bonis. Ex Christianis autè S. Pro-sper. Aquitan. Episcop. *lib. dimidii tempor. c. 7.* scripsit, execrabile esse quòd mortales Romæ vocarentur Divi. Iohan. quoq; Saresb. *Polit. l. 3. c. 10.* ait: à Romanis deificatos suos Imperatores, ac si cœlo, mundòq; regèdo, nisi Tyrannis ascitis, non sufficeret manus omnipotentis. Addis
suo